

III.

При Гирса и баронъ Жомини.

10/22 декемврия, петъкъ.

Него день часа кадѣ 11 прѣди пладне, ходихме при г. Гирса, първо да му благодаримъ за писъмцето, второ да се допитаме до него за начина, по който трѣба да се явимъ прѣдъ императора. Услужливиятъ помощникъ на канцлера бѣше тъй любезенъ, че ни упъти по всичко до най-малкитѣ подробности, така че не стана нужда да ходимъ да се допитваме до други лица за сжщата работа, както ни съвѣтваха наши нѣкои приятели. Слѣдъ това г. Гирсъ поиска да ни зарадва и съ една приятна новина, пристигнала вчера вечеръ отъ руския въ Цариградъ посланикъ, извѣстния вече намъ генералъ Игнатиевъ. Той ни прочете единъ проектъ изработенъ отъ цариградската конференция за реформи въ България. Въ тоя проектъ, освѣнъ други нѣкои по-много или по-малко важни разпореждания, като главни точки изпъкваха мѣстна народна стража (milice), официалността на българския езикъ, сѣдебно устройство споредъ мѣстното болшинство, раздѣлението на България въ двѣ области съ главни градове Търново и София. Г. Гирсъ ни каза, че този проектъ може да прѣтърпи и нѣкои измѣнения, но въ всѣки случай това е една печалба за насъ, защото самъ Европа дохожда и прѣдлага таквизъ реформи; въпросътъ е само, ни каза, дали Турция ще приеме тия реформи и дали европейскитѣ сили ще останатъ до край съгласни да искатъ настойчиво изпълнението имъ, и г. Гирсъ не се стѣсни никакъ да ни каже, че той се съмнѣва май въ това, при всичко че, като човѣкъ миролюбивъ по характеръ, той отъ сърдце желаялъ миролюбивото разрѣшение на въпроса. Въ всѣки случай, про-